

Formanden:

Det er en kort bemærkning til hr. Carsten Hansen!

Lissa Mathiasen (S):

... og derfor mener jeg, at hr. Carsten Hansen har ret, når han siger, at man rent faktisk her fravælger den, der er i den svageste situation. Man fravælger den person, som er dårligst stillet.

Derfor er det da det dårligst tænkelige forslag, man kan stå med.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til mine kære venner i Socialdemokratiet vil jeg sige, at de dog må erkende, at de har en tabersag her. Vi har jo før oplevet, at når Socialdemokratiet som regeringsparti opdager, at de kommer i mindretal, tilslutter de sig flertallet.

Det ville klæde dem i stedet for at finde på sådan noget som at diskutere menneskesyn og argumentere for, at det er bedre, at ventelisterne til plejehjem bliver længere. Det er jo det, man gør. Man snakker menneskesyn og snakker om, at det er vigtigt, at de svagest stillede kommer først.

Men kendsgerningen er jo, at hvis vi ikke renoverer og moderniserer private plejehjem, så bliver pladser nedlagt, og det øger køen, og det resulterer selvfølgelig i, at flere bliver svagere, inden de rykker op og kommer først i køen for at sige det sådan. Pinen bliver længere. Hvad er det for et menneskesyn?

Nå, den med arbejdsmiljøet er vi kommet over, kan jeg forstå, for den fik jeg intet svar på. Men tak for det.

Formanden:

Fru Yvonne Herløv Andersen har meldt sig som ordfører. Det vil sige, at vi går videre til hr. Flemming Kofod-Svendsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Når den socialdemokratiske ordfører lagde så stærkt op til, at det er principper, vi drøfter, så vil jeg gerne høre: Er det et socialdemokratisk grundprincip, at kommunerne skal give 14 pct. i grundkapital? Eller kan man forestille sig, at Socialdemokratiet under de kommende kommuneforhandlinger ændrer de 14 pct. til de 7 pct., eller er det noget, Socialdemokratiet ultimativt vil stå fast på under de kommende kommunalforhandlinger?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg har selvfølgelig ikke noget problem med at bekræfte, at jeg virkelig synes, at Enhedslisten har en tabersag i forhold til anvisningsretten og de svageste. Det er mit svar til fru Lissa Mathiasen.

Til hr. Ole M. Nielsen, som jeg jo så tit har diskuteret også arbejdsmiljø med, vil jeg bare sige: Jeg tror, at det kan blive bekræftet ganske mange steder, at med dette her favoriserer vi jo ældre, utidssvarende plejehjem. Vi vil gerne være med til at renovere, men på lige vilkår.

Med den måde, hvorpå den her incitamentsstruktur bliver indrettet på, betyder det, at det for enhver kommunalbestyrelse vil være helt entydigt, at det er langt, langt billigere for dem at renovere på de vilkår, for staten betaler jo.

Staten betaler, og det koster. Det er også derfor, det koster ganske mange penge i forhold til en enkelt institutionsstruktur, en enkelt institutionsbygherrettype, ombygning osv. Vi havde gerne set, at man havde lige vilkår. Derfor forstår vi heller ikke de partier, som normalt er ansvarlige i boligpolitikken, og som ved førstebehandlingen tilkendegav, at de sagde fra over for det her på baggrund af en lang række afgørende principper. Men nu lige pludselig fraviger de principperne, i hvert fald en række af dem, som vi har været enige om, så vidt jeg husker tilbage fra 1984 og så frem til nu. Det er det, der er så underligt for os at opleve, at her vil man altså kun favorisere en enkelt gruppe.

Vi synes, der er mange gode selvejende institutioner, der gør et rigtig godt stykke arbejde, men vi kan ikke se, at vi skal skævvride hele den kommunale struktur på området. Og det er vigtigt. Og når vi gør det, får vi måske renoveret nogle plejeboliger, gamle, utidssvarende ældreboliger, som man normalt, hvis det havde været på lige vilkår, ville nedlægge til fordel for nogle moderne ældreboliger, som også var bedre at arbejde i. Og det er dér, vi har arbejdsmiljøspørgsmålet, og jeg tror, at flere herinde kan bekræfte det.

I forhold til hr. Flemming Kofod-Svendsen vil jeg sige, at jeg ikke tror, at vi skal føre kommunale forhandlinger i det her spørgsmål. Det tror jeg ikke at jeg vil få ros for nogen steder. Det er nok ovre hos finansministeren, at man skal ordne det. Men jeg kan da i hvert fald bekræfte, at en vis procentsats ikke er noget helligt princip for mig, og jeg tror heller ikke, at det er det for